

Št. zadeve: DS 12-E/2014
Naša št.: 1336/15/IZS-TP
Datum: 16. 3. 2015

SKLEP

Disciplinsko sodišče Inženirske zbornice Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali predsednik Tadej PFAJFAR, univ.dipl.inž.geod., ter člana mag. Marko ŠTEBLAJ, univ.dipl.inž.str., in Andrej ROBIČ, univ.dipl.inž.str., v disciplinski zadevi zoper kršitelja zaradi kršitev določil Zakona o graditvi objektov, Pravilnika o projektni dokumentaciji, Disciplinskega pravilnika IZS ter Kodeksa poklicne etike članov IZS, o pritožbi disciplinskega tožilca z dne 15. 12. 2014 zoper sklep disciplinske komisije DK 12-E/2014 z dne 5. 11. 2014 na seji dne 29. 1. 2015

sklenilo

I.

Pritožbi disciplinskega tožilca se delno ugotovi in se sklep Disciplinske komisije IZS, št. DK 12-E/2014 z dne 15. 12. 2014, v prvi in tretji alineji I. točke ter v II. točki spremeni tako, da se sedaj glasi:

inž.stroj.,

je kriv,

- da je kot odgovorni projektant načrtov strojnih inštalacij in strojne opreme pri projektu Urgentni center - Splošna bolnišnica v letu 2013 razporedil notranje hidrante na način, da ti ne pokrivajo vseh prostorov; v kleti ne pokrivajo v celoti prostora K10 – strojnica in toplotna postaja ter v pritličju prostora 1.1.30 – reanimacija, s čimer je ravnal v nasprotju z določbo 9. člena Zakona o graditvi objektov v povezavi s 3. členom Pravilnika o projektni dokumentaciji;
- da je kot odgovorni projektant načrtov strojnih inštalacij in strojne opreme pri projektu Urgentni center - Splošna bolnišnica v letu 2013 na meji požarnih sektorjev predvidel vgradnjo požarnih loput, ki imajo požarno odpornost EI30-S namesto EI60-S in s

tem ravnal v nasprotju z določbo 9. člena Zakona o graditvi objektov v povezavi s 3. členom Pravilnika o projektni dokumentaciji;

- da kot odgovorni projektant načrtov strojnih inštalacij in strojne opreme pri projektu Urgentni center - Splošna bolnišnica v letu 2013 ni predvidel UV dezinfekcije ali ustrezne druge rešitve neposredno za vstopom vodovodne instalacije v objekt, s čimer je ravnal v nasprotju s tehnično smernico za zdravstvene objekte v povezavi z določbo 9. člena Zakona o graditvi objektov v povezavi s 3. členom Pravilnika o projektni dokumentaciji;

Za opisano ravnanje storjeno iz malomarnosti se mu izreče disciplinska sankcija:

OPOMIN«

Sedanja četrta in peta alineja pa postaneta peta in šesta alineja.

II.

V ostalem se pritožba disciplinskega tožilca zavrne in se sklep Disciplinske komisije IZS, št. DK 12-E/2014 z dne 15. 12. 2014, v izpodbijanih, a nespremenjenih drugi, četrti in peti (sedaj peti in šesti) alineji I. točke izreka sklepa potrdi.

III.

Kršitelj, inž.stroj., je dolžan v roku 15 dni po pravnomočnosti tega sklepa povrniti 900,00 EUR stroškov disciplinskega postopka na poslovni račun IZS št. SI56 0201 0025 7597 531, odprt pri NLB d.d.

O b r a z l o ž i t e v:

Disciplinska komisija je z izpodbijanim sklepom odločila, da kršitelj ni kriv, da bi kot odgovorni projektant načrtov strojnih inštalacij in strojne opreme pri projektu Urgentni center - Splošna bolnišnica v letu 2013;

- razporedil notranje hidrante na način, da ti ne pokrivajo vseh prostorov; v kleti ne pokrivajo v celoti prostora K10 – strojnica in toplotna postaja ter v pritličju prostora 1.1.30 – reanimacija;
- v načrtu predvidel samo dva zunanja hidranta, čeprav so v študiji požarne varnosti predvideni trije;
- ni predvidel UV dezinfekcije neposredno za vstopom vodovodne instalacije v objekt;
- ni omenil uporabe predpisov v zvezi z varstvom pred hrupom in ni opisal, kako je poskrbljeno za to, da v prostorih ni presežena raven hrupa;
- temperaturnega režima na razvodu ogrevne vode za klimate ter toplotne izolacije cevi tople sanitarne vode in cirkulacije ni predvidel v skladu s Pravilnikom o učinkoviti rabi stavbe; s čimer pri vseh navedenih dejanjih ni ravnal v nasprotju z določbo 9. člena Zakona o graditvi objektov v povezavi s 3. členom Pravilnika o projektni dokumentaciji;

Zoper sklep se pritožuje disciplinski tožilec iz razlogov po prvi, drugi in četrti alineji 96. člena Disciplinskega pravilnika in predlaga, da disciplinsko sodišče pritožbi ugodi, izpodbijani sklep spremeni in kršitelja spozna za krivega po celotni zahtevi za uvedbo disciplinskega postopka, št. KT 12-E/2014 z dne 6. 5. 2014, ali podredno, da pritožbi ugodi, izpodbijani sklep razveljavi in zadevo vrne pred disciplinsko komisijo v ponovno odločanje. V predmetni disciplinski zadevi je disciplinska komisija obravnavala domnevne nepravilnosti kršitelja pri izdelavi projektne dokumentacije PGD, načrt strojnih instalacij št. 2022/01 in 2022/02 iz maja 2013 za Urgentni center Splošne bolnišnice. Kršitelj je na disciplinsko sejo prinesel PGD in PZI načrt strojnih instalacij v fizični obliki. Disciplinska komisija je na disciplinski obravnavi ugotovila, da se fizična oblika PGD in PZI načrta, ki jo je na vpogled prinesel domnevni kršitelj razlikuje od načrtov, ki jih je uradno posredoval investitor na CD v obliki PDF datotek. Pri zagovoru domnevnega kršitelja je bilo izpostavljeno, da tožilec komisiji ni predstavil zadnje verzije projekta, ki jo je kršitelj prinesel na sejo. Pri tem pa komisija ni ugotovila, zakaj obstaja zadnja verzija in ali je investitor sklenil pogodbo o izdelavi načrtov v več fazah. Komisija se je odločila, da ne bo upoštevala nepodpisanih in nepotrjenih načrtov, ki jih je v spis vložil disciplinski tožilec na CD, zato je dodatno na Ministrstvu za okolje in prostor vpogledala v originalno dokumentacijo, ki je bila predana investitorju. Iz ugotovitve komisije je razvidno, da je komisija pregledala originalne PGD načrte brez PZI načrtov. Originalni PGD načrti se po ugotovitvah komisije ne razlikujejo od PGD načrtov, ki so bili podlaga za uvedbo zahteve za disciplinski postopek. Senat disciplinske komisije je dejansko stanje napačno ugotovil, saj se ni opredelil do načrtov PZI, ker niso bili žigosani in so predstavljeni le v elektronski obliki. V izpodbijanem sklepu disciplinska komisija na 5. in 6. strani zavrne očitke zoper kršitelja. Disciplinska komisija je ugotovila, da kršitelj ni kriv, da notranjih in zunanjih hidrantov ni razporedil na način, da bi pokrivali vseh prostorov. Ugotovitve disciplinske komisije so zmotne. Kršitelj je odgovoren za svoje delo in mora na neskladje opozoriti tudi drugega izvajalca. V tem primeru izdelovalca ŠPV. Njegova obrazložitev za manjkajoči zunanji hidrant bi bila sprejemljiva po pojasnilu, da je zadeva usklajena z izdelovalcem ŠPV in da je za gašenje mogoče koristiti tudi hidrante na javnem vodovodnem omrežju. Obrazložitev za napačno postavitev notranjega hidranta pa ne more biti sprejemljiva. Po tehnični smernici TSG-1-001:2010 je v točki 4.2.1. (3) in (7), podana zahteva, da se s curkom vode doseže celotna tlorisna površina. Pri tem se upošteva dolžina cevi največ 30 m in tri-metrski domet curka. Iz načrtov, ki jih je posredoval investitor je razvidno, da hidranti ne pokrivajo vseh prostorov, saj izostane klet K10. Spremembe, ki jih je domnevni kršitelj obdelal v kasnejšem načrtu PZI in se razlikujejo od PZI dokumentacije, ki jo je vložil tožilec so ustrezne, vendar za sam disciplinski postopek manj pomembne. Disciplinska komisija je napačno odločila tudi v zvezi z vprašanjem, ali je kršitelj na meji požarnih sektorjev predvidel vgradnjo požarnih loput, ki imajo požarno odpornost EI30-S. V ŠPV so bile zahtevane požarne lopute z odpornostjo EI60 in ne min. EI30-S. Pri tej točki disciplinska komisija ni ugotavljala, zakaj kršitelj ni ravnal v skladu z zahtevo ŠPV. Pri tem pa je treba še dodati, da navedba požarne odpornosti EI30-S (namesto EI60), sama zase pomeni kršitev smernice TSG-1-001:2010, točka 2.3.1 požarni sektorji. V zvezi s tretjim očitkom, da kršitelj ni predvidel UV dezinfekcije neposredno za vstopom vodovodne instalacije v objekt in je s tem ravnal v nasprotju s tehnično smernico TSG-12640-001:2008 za zdravstvene objekte, točka (6) UV sterilizacija vode, disciplinska komisija zmotno ugotavlja, da kršitelj ni kriv, ker je uporabil alternativno točko 4.1 (10) iste smernice. Trditev kršitelja, da je izveden vodovod v obliki zanke brez slepih rokavov, ne upošteva, da naj bo požarno varnostni del z akumulacijami ločen od drugih sistemov. V tehničnem poročilu, ki ga je posredoval investitor, je navedeno, da naj bo nov hišni priključek namenjen pokrivanju potreb po sanitarni vodi ter požarni zaščiti objekta (notranje hidrantno omrežje). Kršitev je v tem, da je treba požarnovarnostni del z akumulacijami ločiti od drugih sistemov,

če ni izvedena UV dezinfekcija na priključku. Disciplinski tožilec se tudi ne strinja z zaključkom disciplinske komisije, ki je ugotovila, da kršitelj ni kriv, da ni omenil uporabe predpisov v zvezi z varstvom pred hrupom in da ni opisal, kako je poskrbljeno za to, da v prostorih ni presežena raven hrupa. V tehnični smernici TSG-1-005:2012 so v preglednici 3 navedene mejne ravni hrupa za ambulante, ordinacije in operacijske prostore, ki znašajo 35 dB(A). Iz mnenja SS MSS je razbrati, da za prostor 1.1.31 – Opazovanje ta zahteva ni izpolnjena, saj so tik pred vpihovalnimi elementi vgrajeni mehanski regulatorji, ki povzročajo hrup 56 dB(A). Trditve kršitelja, ki jo je senat sprejel, da so upoštevane zahteve o emisiji hrupa z izbiro opreme in tehničnih rešitev je pavšalna in nedokazana. Končno pa je zmotna tudi ugotovitev disciplinske komisije, ki ugotovi, da kršitelj ni kriv, da temperaturnega režima na razvodu ogrevane vode za klimate ter toplotne izolacije cevi tople sanitarne vode in cirkulacije ni predvidel v skladu s Pravilnikom o učinkoviti rabi energije. V tehnični smernici TSG-1-004:2010 je v točki 4.3 navedeno, Projektna temperatura ogrevalnega sistema v stavbi ne sme biti višja od 55 st. C. Omejitev ne velja za pripravo tople pitne vode, v kateri je dovoljena najvišja temperatura 70 st. C in za distribucijske sisteme med stavbami. Ni mogoče sprejeti trditve kršitelja o upoštevanju zahtev, saj je iz dokumentacije, ki jo je posredoval investitor, razvidno, da je pri regulaciji temperature, ki je predvidena pred vsakim klimatom, predvidena nazivna temperatura 80/60 st. C in tudi, da bo toplotna postaja obratovala s temperaturnim režimom 90/70 st. C v zimskem obdobju in 75/60 st. C izven kurilne sezone.

Pritožba je bila vročena kršitelju dne 27. 12. 2014 s pozivom, da lahko na njo odgovori v roku 8 dni skladno z 98. členom Disciplinskega pravilnika. Kršitelj je na pritožbo odgovoril po elektronski pošti na naslov Inženirske zbornice Slovenije dne 7. 1. 2015, kar pomeni po poteku predpisanega 8 dnevne roka, zato disciplinsko sodišče navedb v odgovoru na pritožbo ni upoštevalo.

Pritožba je delno utemeljena.

Disciplinski tožilec primarno izpostavlja, da komisija ni ugotovila, zakaj obstaja zadnja verzija PGD in PZI načrtov strojnih inštalacij v fizični obliki in ali je investitor sklenil pogodbo o izdelavi načrtov v več fazah. Iz ugotovitve komisije je razvidno, da je komisija pregledala originalne PGD načrte brez PZI načrtov. Senat disciplinske komisije naj bi po stališču tožilca dejansko stanje napačno ugotovil, saj se ni opredelil do načrtov PZI, ker niso bili žigosani in so predstavljeni le v elektronski obliki.

Senat disciplinskega sodišča v zvezi s tem pojasnjuje, da iz izpodbijanega sklepa zelo jasno izhaja, kako je disciplinska komisija obravnavala dokumentacijo, ki jo je kršitelj prinesel na obravnavo dne 24. 9. 2014. Bistven je zaključek disciplinske komisije, da je bil disciplinski postopek voden na podlagi dokumentov, katerih vsebina je identična dokumentom, ki so bili uporabljeni kot podlaga za pridobitev gradbenega dovoljenja. Iz tega razloga komisija ni upoštevala dokumentacije kršitelja, ki jo je prinesel na obravnavo in jo komisiji predložil zgolj na vpogled.

Tudi očitek tožilca, da je dejansko stanje napačno ugotovljeno, ker se disciplinska komisija ni opredelila do načrtov PZI, je neutemeljen. PGD dokument mora vsebovati vse bistvene elemente, na podlagi katerih lahko upravna enota izda gradbeno dovoljenje. Poleg tega pa je PGD lahko zelo skop in skromen pri svoji vsebini, saj lahko (ni pa nujno) le-tega dopolnjuje in razlaga PZI, če se investitor in izvajalec tako dogovorita. Tako mora PZI slediti določilom PGD ter je namenjen podrobnejšim navodilom in pojasnilom za izvajalce. Nikakor pa PGD ne sme biti napačen in strokovno nepravilen, saj je to razlog za zavrnitev zahteve za izdajo

gradbenega dovoljenja. Prav dejstvo, da v upravnem postopku pridobitve gradbenega dovoljenja velja le PGD, ne pa tudi PZI, je bistveno za odločitev, da se upošteva le PGD dokumentacija, kot je pravilno presojala komisija.

Disciplinsko sodišče bo v nadaljevanju obravnavalo posamezne očitke v zvezi z domnevnimi kršitvami, ki jih disciplinski tožilec omenja v pritožbi. Pri tem pa že na tem mestu pojasnjuje, da zgoraj pojasnjen zaključek o upoštevanju le PGD dokumentacije, ker je ta odločilna za pridobitev gradbenega dovoljenja, vodi do zahteve, da mora biti PGD dokumentacija brez napak. Kot bo vidno v nadaljevanju, je kršitelj storil nekatere napake, ki bi jih lahko odpravil le z uradno vloženi dopolnili k PGD, zaradi česar morebitne dopolnitve v PZI nimajo pomena.

Iz določbe 9. člena Zakona o graditvi objektov (Ur. l. RS, št. 110/02 s spremembami, v nadaljevanju ZGO-1) med drugim izhaja, da se z gradbenimi predpisi za posamezne vrste objektov določijo njihove tehnične značilnosti tako, da ti objekti glede na svoj namen izpolnjujejo eno, več ali vse naslednje bistvene zahteve: - mehanske odpornosti in stabilnosti, - varnosti pred požarom, - higienske in zdravstvene zaščite in zaščite okolice, - varnosti pri uporabi, - zaščite pred hrupom in - varčevanja z energijo in ohranjanja toplote. V objekte se lahko vgrajujejo samo gradbeni proizvodi, ki so bili dani v promet skladno s predpisi o gradbenih proizvodih. Gradbeni predpisi se lahko sklicujejo na standarde oziroma tehnične smernice, ki se nanašajo na določeno vrsto objekta in določijo njihovo obvezno uporabo, oziroma določijo, da velja domneva, da je določen element skladen z zahtevami gradbenega predpisa, če ustreza zahtevam standardov oziroma tehničnih smernic.

Na podlagi ZGO-1 je bil sprejet tudi Pravilnik o projektni dokumentaciji (Ur. l. RS št. 55/2008), ki v 3. členu opredeljuje vsebino projektne dokumentacije. S projektno dokumentacijo odgovorni projektanti določijo lokacijske, funkcionalne, tehnične in oblikovne značilnosti predvidene gradnje tako, da ob upoštevanju naročila investitorja, zagotovijo skladnost s prostorskimi akti, zanesljivost in evidentiranost. Glede na namen, vrsto, velikost, kapaciteto in druge značilnosti objekta, odgovorni projektant zanesljivost objekta zagotovi z izpolnjevanjem ene, več ali vseh bistvenih zahtev, katerih obvezno izpolnjevanje določajo gradbeni predpisi, tehnične smernice, standardi oziroma zadnje stanje gradbene tehnike.

Disciplinski pravilnik (sprejet na Skupščini IZS dne 15. 6. 2010) v 3. točki 10. člena določa, da je disciplinska kršitev, če član krši kodeks poklicne etike, pravila stroke, predpise ali akte zbornice.

1.

Glede prvega očitka disciplinskega tožilca je senat disciplinskega sodišča mnenja, da bi se moral kršitelj zavedati, da ima v ŠPV samo principiелno rešitev in bi se moral sam v okviru izdelave svojega projekta prepričati, koliko hidrantov je potrebnih v prostoru, oziroma na kateri lokaciji. Pojasnilo disciplinske komisije, da kršitelj ni kriv, ker je le ravnal v skladu s ŠPV, tako ni pravilno. Kot rečeno je kršitelj kot projektant odgovoren za svoje delo, zato mora na morebitne nepravilnosti v ŠPV opozoriti, ne zgolj, da se brezpogojno sklicuje na ŠPV.

V zvezi s tem je namreč treba pojasniti, da je v Tehnični smernici za graditev TSG-1-001:2010 Požarna varnost v stavbah izrecno navedeno, da mora cev vode doseči celotno tlorisno površino, pri čemer se upošteva dolžina cevi 30 m in tri metrski curek vode. Po stališču disciplinskega sodišča je TSG-1-001:2010 obvezna za vse projektante, zato bi moral

kršitelj, ne glede na vsebino ŠPV, upoštevati to smernico in opozoriti, da ŠPV tega ni upoštevala.

Ker je disciplinsko sodišče v tem delu pritožbi tožilca ugodilo, je izpodbijani sklep spremenilo tako, da je kršitelja spoznalo za odgovornega kršitve, da je ravnal v nasprotju z določbo 9. člena Zakona o graditvi objektov v povezavi s 3. členom Pravilnika o projektni dokumentaciji. Omenjeno kršitev je storil v malomarnosti. Pri tem pa je treba še pojasniti, da na ugotovitev krivde kršitelja v tem delu niso vplivali očitki o tem koliko hidrantov je bilo predvidenih v načrtu (druga alineja izreka izpodbijanega sklepa), pri čemer pa je treba pojasniti tudi, da v zvezi s tem v spisovnem gradivu tudi ni dovolj dokazov za ugotovitev krivde. Iz tega razloga

2.

Tudi pri drugi očitani kršitvi disciplinsko sodišče ne deli mnenja disciplinske komisije, saj smatra, da je tudi v tem delu storjena očitana kršitev. Ob tem je treba izpostaviti, da je iz izreka izpodbijanega sklepa očitno izpadala ta alineja, ki je podana v zahtevi tožilca. Disciplinsko sodišče šteje, da gre v tem delu za pisno pomoto, saj iz obrazložitve izpodbijanega sklepa očitno izhaja, da je disciplinske komisija obravnavala vprašanje požarnih loput.

V zvezi s tem očitkom tekom postopka tudi ni bilo spora, da je kršitelj napačno na meji požarnih sektorjev predvidel vgradnjo požarnih loput, ki imajo požarno odpornost EI30-S. Že prej omenjena Tehnična smernica za graditev TSG-1-001:2010 Požarna varnost v stavbah predvideva požarne lopute z minimalno odpornostjo EI60-S in ne zgolj EI30-S, kar pomeni, da ima disciplinski tožilec prav, ko zatrjuje, da gre za kršitev samo zase. Posledično pa tudi v tem delu zaključek disciplinske komisije ni prepričljiv, saj sklicevanje na dejstvo, da bi se napaka odkrila pri certificiranju in takrat odpravila, ne opravičuje ravnanja kršitelja.

Disciplinsko sodišče je tudi v tem delu pritožbi tožilca ugodilo, zato je izpodbijani sklep spremenilo tako, da je kršitelja spoznalo za odgovornega kršitve, da je ravnal v nasprotju z določbo 9. člena Zakona o graditvi objektov v povezavi s 3. členom Pravilnika o projektni dokumentaciji. Omenjeno kršitev je storil v malomarnosti.

3.

Neustrezna je tudi odločitev in obrazložitev disciplinske komisije pri očitku o kršitvi Prostorske tehnične smernice TSG-12640-001:2008 Zdravstveni objekti, pri tem ko kršitelj ni pravilno izvedel vodovodne instalacije v objektu. Po mnenju disciplinskega sodišča je tudi v tem delu kršitelj storil očitano kršitev, saj je bilo tekom postopka ugotovljeno, da UV dezinfekcije ali kakšne druge ustrezne rešitve v prvem koraku ni izvedel, ne glede na to, da je kršitelj to pomanjkljivost kasneje popravil. Disciplinsko sodišče je tako ugotovilo, da kršitelj poleg tega, da ni predvidel UV dezinfekcije, ni predvidel tudi kakšne druge ustrezne tehnične rešitve, kar je razvidno iz izreka tega sklepa.

Disciplinsko sodišče je na podlagi pojasnjene v tem delu pritožbi tožilca ugodilo, izpodbijani sklep spremenilo tako, da je kršitelja spoznalo za odgovornega kršitve, da je ravnal v nasprotju z določbo 9. člena Zakona o graditvi objektov v povezavi s 3. členom Pravilnika o projektni dokumentaciji. Omenjeno kršitev je storil v malomarnosti.

4.

Neutemeljeno je pritožbeno izpodbijanje zaključkov disciplinske komisije glede očitka v 4. točki, glede neomembe predpisov v zvezi z varstvom pred hrupom in glede tega, da naj ne bi opisal, kako je poskrbljeno za to, da v prostorih ni presežena raven hrupa. Disciplinsko sodišče se namreč strinja z ugotovitvijo disciplinske komisije, da v predpisih ni določbe, ki bi zahtevala izrecno navedbo predpisov v zvezi z varstvom pred hrupom. Tudi v zvezi z domnevno vgrajenimi mehanskimi regulatorji, ki naj bi povzročali hrup 56 dB(A), disciplinsko sodišče ugotavlja, da ni jasno, kako je disciplinski tožilec prišel do takšnega zaključka.

V tem delu je pritožba disciplinskega tožilca neutemeljena, zato jo je bilo treba zavrniti.

5.

Končno je neutemeljeno tudi pritožbeno izpodbijanje zaključkov navedenih v 5. točki, v zvezi z s strani disciplinske komisije zavrženimi očitki, da kršitelj ni predvidel temperaturnega režima na razvodu ogrevalne vode za klimate ter toplotne izolacije cevi tople sanitarne vode in cirkulacije. Disciplinsko sodišče se strinja z ugotovitvijo disciplinske komisije, da je izbrana rešitev primerna (tudi cenejša za investitorje, kar izhaja iz zagovora kršitelja, da se obravnava sicer nove instalacije, vendar v navezavi s starimi v enem od prostorov obstoječega objekta).

Tudi v tem delu je pritožba disciplinskega tožilca neutemeljena, zato jo je bilo treba zavrniti.

Na podlagi pojasnjene je disciplinsko sodišče ugotovilo, da je kršitelj odgovoren za kršitve določbe 9. člena ZGO-1 v povezavi s 3. členom Pravilnika o projektni dokumentaciji ter v zvezi s 3. točko 10. člena Disciplinskega pravilnika pri 1., 2. in 3. alineji zahteve, zato je v tem delu pritožbi tožilca ugodilo, izpodbijani sklep pa spremenilo in kršitelja spoznalo za krivega. V ostalem je pritožbo zavrnilo in potrdilo odločitev disciplinske komisije.

Glede na spremembo izpodbijanega sklepa v obsodilno odločitev, je disciplinsko sodišče v skladu z določbo 17. člena Disciplinskega pravilnika izreklo ustrezno disciplinsko sankcijo. Disciplinsko sodišče je pri odmeri kazni upoštevalo olajševalne in oteževalne okoliščine, ki jih predvideva 20. člen Disciplinskega pravilnika, pri čemer je izreklo disciplinsko sankcijo opomin, saj je kršitelj prvič izvršil kakršnokoli disciplinsko kršitev, njegova kršitev pa razen posledic v napačno izdelani dokumentaciji, ni povzročila hujših posledic.

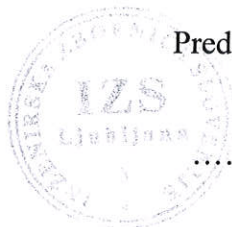
Glede na to, da je disciplinsko sodišče deloma spremenilo odločitev disciplinske komisije in kršitelja spoznalo za krivega v zgoraj navedenih delih zahteve za uvedbo postopka, je bilo dolžno na podlagi določbe 90. člena Disciplinskega pravilnika odločiti tudi o stroških celotnega postopka pred disciplinsko komisijo in disciplinskim sodiščem (III. točka izreka tega sklepa). V predmetni zadevi so nastali stroški s predhodnim postopkom v višini 100,00 EUR, stroški obravnave pred disciplinsko komisijo v višini 350,00 EUR ter stroški evidenčne službe in administrativni stroški v višini 50,00 EUR. Stroški nastali pred senatom disciplinskega sodišča znašajo 350,00 EUR za sejo ter 50,00 EUR za administrativne stroške. Skupaj znašajo stroški 900,00 EUR, ki jih je na podlagi 91. člena Disciplinskega pravilnika dolžan kriti kršitelj, ker je bil spoznan za krivega. Stroške je dolžan povrniti v roku 15 dni od pravnomočnosti tega sklepa.

PRAVNI POUK:

Zoper ta sklep ni pritožbe.

Stranke lahko v roku 30 dni vložijo zoper I. in III. točko izreka tega sklepa tožbo na Upravno sodišče Republike Slovenije. Tožbo je mogoče vložiti neposredno pri sodišču ali mu jo poslati po pošti.

Zoper II. točko izreka tega sklepa ni dovoljeno sprožiti upravnega spora. Upravni spor je mogoč zoper prvostopni disciplinski sklep v nespremenjenem delu z vložitvijo tožbe pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, v roku 30 dni po prejemu tega sklepa. Tožbo je mogoče vložiti neposredno pri sodišču ali mu jo poslati po pošti.

Predsednik senata disciplinskega sodišča:
Tadej PFAJFAR, univ.dipl.inž.geod.

Poslati:

- nž.stroj. – priporočeno s poštno pošiljko,
- Boris KOCJAN, univ.dipl.inž.el., disciplinski tožilec,
- Tomaž KERN, univ.dipl.inž.el., predsednik disciplinske komisije,
- Tadej PFAJFAR, univ.dipl.inž.geod., predsednik disciplinskega sodišča
- arhiv IZS